

[Mette Madsen.]

mangler, og hver af ordførerne har trukket de ting frem, som har ligget dem mest på sinde. Fru Ritt Bjerregaard udtrykte ønske om flexetid og deltid. Det er jeg også varm tilhænger af, også for mændenes vedkommende.

Endvidere nævnte fru Ritt Bjerregaard cancerundersøgelsen. Den har jeg også imødeset længe. Når jeg ikke har presset på med den, er det, fordi jeg mente, at vi skulle være sikre på, at metoden var 100 pct. sikker, da den i modsat fald kunne få frygtelig negative konsekvenser, blive en sovepude.

Fru Grethe Philip talte om det, der er kernepunktet i hele problemet om ligestillingen, nemlig uddannelsen. Det er klart, at vi alle sammen arbejder for, at piger kan få samme muligheder som drenge, men vi må også arbejde for, at piger i de fjernere egne af landet får samme muligheder som de piger, der bor omkring hovedstadsområdet og i de store byer.

Endvidere nævnte fru Grethe Philip, at skolebøgerne burde moderniseres, så de kunne tilgodese alsidighedskravet. Det er også noget af det, jeg har taget som en positiv ting. Vi skal have andre ting med i skolebøgerne end de gamle miljøschildringer, hvor der står: „Far læser. Mor syr.“

Der har også været talt meget om forsørgerbegrebet, og det er også en af de ting, jeg ønsker ændret. Også på skattelovgivningens område er der ting endnu, men her vil jeg sige, at kvindens skattemæssige problemer også tit i høj grad er mandens problemer.

Det er alt sammen ting, som kan rettes ved lovgivning, men som det står i betænkningen, er det i endnu højere grad holdningen, det drejer sig om at få ændret. Jeg vil gerne citere et lille stykke af kapitel 10, side 89, i betænkningen, hvor der står:

„Men som det fremgår af foranstående, er en formindskelse eller endog fuldstændig fjernelse af de formelle uligheder mellem de to køn ikke ensbetydende med en formindskelse eller fjernelse af den reelle ulighed.

Denne hænger dybest set sammen med sociale og kulturelle forhold, som ikke umiddelbart kan påvirkes gennem lovgivning eller ad retlig vej. Selv vidtrækkende lovændringer og ændringer af praksis i overensstemmelse med de forslag, der fremsættes i kommissionens udvalgsbetænkninger, vil ikke have de tilsigtede virkninger, medmindre der sker tilsvarende ændringer i individuelle holdninger og adfærdsmønstre.“

Det er jo noget, vi alle sammen må hjælpe til med, vi må aldrig nogen sinde blive trætte af at ruske i den gamle vanetænkning i hjemmene, i skolen. Det er desværre ikke noget, vi alt sammen kan rette ved at give love om det. Vi kan ikke lovgive om, at en husfar ikke derhjemme må sige „dit køkken og mit hobbyværksted“. Men jeg er sikker på, at det er ting, der rettes af sig selv. Efterhånden som kvinderne får bedre uddannelser, kommer mere ud på arbejdsmarkedet, får udejob, vil husfaderen i samme stigende takt tage del i arbejdet i hjemmet.

Der er også talt om politisk virksomhed. Det kan vi jo heller ikke lovgive om fra folketinget, det må være den enkelte politiske forening, der i sine vedtægter får bestemmelser om, eventuelt at der skal opstilles lige så mange kvinder som mænd. Men her vil jeg sige, at hvis vi vil ruske op i den vanetænkning med, at det altid er mændene, der har flertallet på opstillingslisterne, må vi også gå til generalforsamlinger og opstillingsmøder. Det kan ikke nytte at tro, at det hele går af sig selv, hvis vi bliver siddende derhjemme.

Jeg vil gerne til slut takke statsministeren for løftet om at sætte initiativer i gang i anledning af det internationale kvindeår. Jeg glæder mig til at se de forhåbentlig mange og positive resultater, der kan komme ud af dette kvindeår, ikke bare her, men også i de øvrige FN-lande.

Grethe Philip (RV):

Fremskridtspartiets ordfører, fru Kirsten Jacobsen, kritiserede med hævet stemme,